

222

*Μαρτυρία*φ. 122^r

/ 'Εβγαλμένη

/ + Εἰς τοὺς 1682/ Μαγίου 8/ ἐνεφανίστηκε εἰς τὴν μπαρρησία κάμου τοῦ ὑπογράφοντος / νοταρίου καὶ εἰς τοὺς κάντωθεν ἀξιοπίστους ἀντιμαρτύρους ὁ κύρῳ Ιωάννης Κουρλέ / τῆς ἀπὸ ἔνστασιν τοῦ παναινδεσιμωτάτου ἀφέντην πρεβόστρου Λορδᾶ καὶ μαρ / τυρᾶ καὶ λέγειν πῶς ἤκανε κουντουνβερνικῶς τὸ ἀμπέλι τῆς πρεβοστρίας σή / μερον ἐφτὰ χρόνοι καὶ ἤκαμεν ἐκεῖνον τὸν χρόνον κρασὶν μέτρα δεκατρί / α ἥτοιν (νούμερο) 13/ καὶ πάλιν τὸν δεύτερον χρόνον τὸ ἐξανάκαμε καὶ ἤκαμε καὶ ἐτότες / κρασὶν μέτρα δεκαννιὰ ἥτοιν (νούμερον) 19 / ἤκανε καὶ τὸ χωράφιν τῆς πρεβοστρίας / τὸν ἴδιον χρόνον καὶ λέγειν πῶς ἤκαμε κριθάριν μόδια τριάντα τρία. / Οὕτως μαρτυρᾶ ὁ ἄνωθεν κύρῳ Ιωάννης ἐνμπροσθεν τῶν κάτωθεν ἀντιμαρτύρων.—

/ — Φραντζέσκος Τζέτες ἀντιμάρτυρας

/ — Νικολὸς Φρανγγόπουλος ἀντιμάρτυρας —

/ — Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

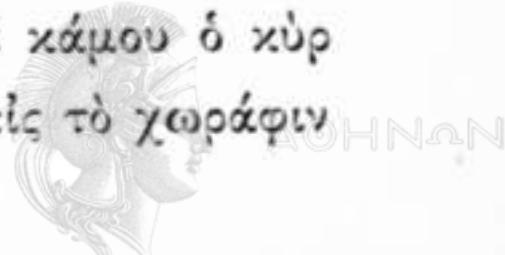
223

*Διαιτητικὴ ἀπόφαση*φ. 122^v, 123^r

/ Φ. 124

'Εβγαλμένη ἀπὸ [.....]

/ + Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1682/ ἐν μηνὶ Μαΐου [.....] / καὶ νὰ ἐβάλθησαν οἱ πολλὰ ἔκλαμπροι ἀρχοντες ὁ τε ἀφέντης Χρουσῖνος Σ[ουμμαρί] / πας καὶ ἀφέντης Χρουσῖνος Γιουστινιάνος καὶ ἀφέντης Ιακουμέτ[ος Γριμπιᾶς] / διὰ ἀλμπίτροι καὶ κριταὶ ἀπὸ τὸν κύρῳ Μαθαῖο Κοντοπίδην καὶ ἀπὸ τὶς τρεῖς του [θυ] / γατέρες τὶς ἀξάπισσες ὅποι ἔχειν εἰς τὸ χέριν του τὴν Ἀντωνίνα καὶ τὴν Γ[.....] / νέλα καὶ τὴν Μαρία καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην του θυγατέρα τὴν κερὰ Ρήνην τὴν μπαντρε / μένην ὅποι ἔχειν ἄντρα τὸν μαστρὸ Αντώνην τοῦ Θεοφίλου κατὰ τὸ κοπρομέσ[ον] / ὅποι τὸς ἐκάμασιν ὑπὸ χειρὸς τοῦ ἀφέντην ιερομονάχου κύρῳ Νικηφόρου τοῦ [....] / ἀπάνω εἰς τὴν διαφορὰ ὅποι εἴχασιν νὰ κάμου ὁ κύρῳ Μαθαῖος μὲ τὴν [θυ] / γατέραν του τὴν κερὰ Ερήνην ἡγουν ἀπάνω εἰς τὸ χωράφιν

τὸ Λοῦρον ὅπού τῆς εἶχεν / ταμένο εἰς τὸ προικοχάρτιν της καὶ εἶχεν της καὶ κοντε-
τζιὸν ὅτιν νὰ τὸ τρῶσιν μαζὶν / ἔως τὴν ζωήν του. Λοιπὸν ὁ αὐτὸς κύρος Μαθαῖος
ἐπῆγεν καὶ ἐπούλησεν τὸ ἄνωθεν χωράφιν τὸ πουρκοταμένον τοῦ παπᾶ κύρος Ἰω-
άννη τοῦ Φρανγγούλακην διὰ χρέος ὅπού / τοῦ ἐχρεώστειε. "Οθεν ἡ αὐτὴν κερά¹
Ρήνην ἐγύρευεν τὸ προικοταμένον της πρᾶμα / ἀπὲ τὸ κύρην της καὶ ἡρχούντονε
εἰς πολλὰ λόγια καὶ σύνχισες διὰ τοῦτον διὰ νὰ λείψου / ἀπὸ τὶς μάλιες καὶ συνχί-
σματα ἔβαλαν τοὺς ἄνωθεν ἀρχοντες νὰ τοὺς κρίνου εἰς / τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν οἱ
ὅποιοι ἀρχοντες γροικώντας τῆς μιᾶς μεριᾶς καὶ τῆς / ἄλλης τὰ δικαιολογήματά τος
καὶ ἀραγγιόνες τος καὶ τὰ γράμματά τος καὶ εἰσὲ ὅτιν ἄλλον / εἶχεν νὰ δικαιολογηθῇ
πᾶσαν εἰς τος, κράζοντας τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας Τρι / ἀδος / ἀποφασίζου / καὶ λέσιν /
ὅτιν ἐπειδὴν καὶ ὁ κύρος Μαθαῖος νὰ ἐπούλησεν τὸ ἄνωθεν πρᾶμα τὸ Λοῦρον / τὸν
μπουρκοταμένον διὰ τὸ χρέος του διὰ τοῦτον ἀποφασίζουν ἡ ἀφεντίαν τος / ὅτιν
νὰ πάρην ἡ θυγατέραν του ἡ κερά Ἐρήνην τὰ χωράφια ὅπού ἔχειν ὁ κύρος Μαθαῖος
/ εἰς τὸ Λαχνὸ ἀγορὰ ἀπὸ τὸν μποτὲ Βαρβάτον καθὼν εύρισκουται μὲ τῷ σπιτιῶ /
ποὺ ἔχουν μέσαν καὶ μὲ πᾶσαν τος ποσσέσον καὶ δικαιώματα ἀντὶς διὰ τὸ πουρκο-
τα / μένον της πρᾶμα ὅπού τῆς ἐπούλησεν τὸ Λοῦρον μὲ κοντετζιόν ὅτιν νὰ τρώγῃ
ὁ / κύρος Μαθαῖος τὸ γεροντομοῖρι του ἀπὸ τὸ αὐτὸν πρᾶμα καὶ ἀπὸ τὸ ἀμπέλιν
ὅπού τῆς / ἔχειν ταμένο / καὶ ἀπὸ τὰ ἐ / πίλοιπα / κατὰ τὸ προικοχάρτιν ποὺ τῆς
ἔχει καμωμένον ὑπὸ χειρὸς τοῦ μισέρ Τζωρ / τζέτου Κοντοπίδην καὶ ἀποθανόντας
τοῦ αὐτοῦ Μαθαίου νὰ εἴναι ἐλεύθερα παντολεύ / θερα εἰς τὰς χεῖρας τῆς κερά²
Ρήνης τῆς θυγατέρας του. Λοιπὸ διὰ τὴν ἐφετεινὴ χρονιὰ / ἐπειδὴ καὶ νὰ φαίνεται ὁ
κύρος Μαθαῖος πώς ἔχειν τὰ εἰρημέναν χωράφι[[ν]]α τοῦ Βαρβάτου σπαρ / μένα εἰς
τὴν νιτράδα ποὺ ἥθελε κάμου βγαίνοντας τὸ πέπτον τῆς βασιλείας τὸ ἐπίλοιπον νὰ/
γίνεται τέσσερα μερδικὰ νὰ παίρην ὁ κύρος Μαθαῖος τὰ τρία καὶ τὸ ἔνα ἡ θυγατέραν
του / ἥγου τὸ ἐμισὸν ὡσὰν κουντουβερνάρης καὶ τὸ τέταρτον διὰ γεροντομοῖρι του
καὶ περνώντας ἡ νι / τράδα / ἡ ἐφετεινὴ / νὰ εἴναι ἡ κερά Ρήνη νοικοκυρὰ εἰς τὰ
ἄνω εἰρημένα χωράφια καὶ εἰς τὸ ἀμπέλιν / νὰ βάνη νὰ βγάνη κουντουβερνάρους
ὅποίους θέλει καὶ ὁ κύρος Μαθαῖος νὰ μὴν ἔχην νὰ κάμη / ἄλλο παρὰ νὰ τρώγῃ τὸ
γεροντομοῖρι του ως ἄνωθεν γράφομε. Οὔτως ἐγροικήσανσιν οἱ ἄνωθεν / ἀλμπίτροιν
καὶ οὕτως ἐποφάσισεν ἡ ἀφεντίαν τος καὶ ὅποιος ἥθελεν ἔβγην ἀπὸ τὴν ἀ / πόφασίν
τος νὰ πληρώνην κοντάνα ἀφέντη καδῆ καὶ ἀφέντη βοϊβόντα ρεάλια 20 / [.....]ιν
ἡ ἀπόφασίν τος νὰ εἴναι στερεὰ βεβαία καὶ ἀχάλαστην /].....] βεβαιώνοντάς την
καὶ ὑπὸ χειρὸς τος οἱ αὐτοὶ ἀρχοντες οἱ ἀλμπίτροιν ἀκόμα / [.....] ἡ ἀφεντίαν των
ὅτιν εἰς τὰ μομπίλια ὅπού λέγειν ἡ κερά Ρήνη πώς τῆς χρεωστεῖν / [...]μι ἀφέντης
της ρέστος νὰ εἴναι καὶ ὁ κύρος Μαθαῖος ἐλεύθερος ἀπὸ κεῖνα καὶ νὰ μὴ χρε / [.....]
δώνη.

- Χρουσῖνος Σουμμαρίπας ἐποφάσισα
- Χρουσῆς Γιουστινιάνος ἐποφάσισα —
- Ιάκωβος Γριμπιᾶς ἀποφάσισα —
- Ιωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

224

*Πιστοποίηση*φ. 123^v

/ Φ. 125

/ Κόπια ἐβγαλμένη ἀπὸ τὸ καθολικὸ ἰδιόχειρον τοῦ νοτάριου [τῆς Χίου] /
Γεωργίου Μάμουκα —

/ Διὰ τοῦ παρόντος γράμματος δηλοποιεῖται ὅτι ἐπειδὴ καὶ ὁ Ἀναστάσης
[....] / ανος Ζακυθηνὸς ἐπῆγε εἰς τὴν νῆσον τῆς Ναξίας μὲ δρισμὸν καὶ τζαούση
[....] / Μαχμούτ ἀγᾶ τοῦ Βιζύρη τὸν ἀνθρωπὸν ζητώντας πὼς ἔχειν ν[.....] / τὸν
Ἰωάννη Διασοργηνὸν μερικὰ χρήματα καὶ πιάνοντας τὸν αὐτὸν [] / καὶ κάνοντας
σπάτι τὰ ὅσαν εἶχε νὰ λάβην τοῦ ἔφυγε ὕστερα καὶ ὁ [Δια] / σοργηνὸς καὶ ὁ Ἀναστά-
σης διὰ τοῦτον ὁ αὐτὸς τζαούσης ἐπια[σεν] / ἀπὸ τὴ Ναξία τὸν κύρῳ Ιωάννη Μηνιά-
την καὶ Γεώργιον Γρατζία καὶ Νικό / λαον Κουμούλον καὶ τοὺς ἐβαλε εἰς τὰ τρία
κάτεργα καὶ τοὺς ἐφερε ἐδῶ εἰς / Χίον καὶ τοὺς ἐφυλάκωσεν. Τέλος πάντων ἐσιαστή-
κασιν μὲ ταῦτὸν τὸν τζα / ούσην καὶ ἐδώσασιν διὰ / ποδοκόπιν τῆς ὑποθέσεως ἀσι-
λάνια /60/ ήγου / ἀσιλάνια ἐξήντα μὲ συνφωνίᾳ ὅτιν νὰ τὰ λάβουσιν ἀπὸ τὸν Δια-
σορη / νὸ διὰ τοῦτον νὰ ἔχουσιν ἀπλὴ ἐξουσίαν νὰ περιλάβουσιν τὰ σημά / δια ὅπου
ἔχειν ὁ Διασορηνὸς ἀμανάτ εἰς τὸν καδῆ τῆς Ναξίας δι / ἡ νὰ πληρωθοῦσιν τὰ ἄνωθεν
ἀσιλάνια τὰ /60/ χωρὶς ἀντιλογία / καὶ εἰς δήλωσιν τοὺς δίδει τὸ παρὸν γράμμα ὁ
ἄνωθεν ἀγᾶς βάζοντας καὶ τὴν / βοῦλαν του. Εἰς βεβαίωσιν ἔγραφτην ἐν Χίῳ 1681/
Νοεμβρίου 10/ —

/ — Παῦλος Ψιάκος μάρτυς —

/ — Σταμάτης Μαρῆς μάρτυρας —

/ — Μεϊμέτη Τζελεπῆς μαρτυρῶ τὰ ἄνωθεν —

/ — ἐγὼ Γεώργης Μάμουκας καὶ νοτάριος Χίου μάρτυς στάνωθεν.

/ — "Ἐν ἔτειν 1682/ Μαΐου 12/ ἐκοπιάρησα τὸ ἄνωθεν γράμμα ἀπὸ τὸ καθολικὸν
/ ἀουτέντικον τὸ ὅποιο τὸ ἐπῆρε ὁ μάστρο - Γεώργης ὁ Γρατζίας εἰς τὴν Μπόλην

